

Miękkie prawo międzynarodowe

Miękkie prawo międzynarodowe (ang. soft law) – termin odnoszący się do norm międzynarodowych, które nie mają charakteru wiążącego, posiadają jednocześnie swoistą doniosłość prawną. Pojęcie to pozwala odróżnić takie nietraktatowe porozumienia jak m. in: rezolucje, wskazówki, rekomendacje, kodeksy postępowania od aktów prawnie wiążących (ang. hard law) oraz zwykłych deklaracji politycznych. Soft law daje państwom możliwość zawierania niewiążących porozumień i negocjowania wspólnych zasad czy standardów postępowania, w sytuacji, kiedy nie ma jeszcze woli politycznej by podjąć wiążące zobowiązania w danym obszarze.

Niektóre z norm miękkiego prawa międzynarodowego mają tendencję do tzw. „twardnienia” – polegającego na nabieraniu przez miękkie prawo mocy wiążącej. Może do tego dojść w dwóch przypadkach:

1. kiedy przyjęcie aktu prawa miękkiego jest pierwszym krokiem w procesie zawarcia traktatu międzynarodowego, który to traktat będzie następnie odwoływał się do zasad i standardów zawartych w poprzedzających go aktach soft law (np. Konwencja ONZ o ochronie wszystkich osób przed wymuszonym zaginięciem wprost odwołuje się do Deklaracji ONZ w tej sprawie i powtarza wiele z zawartych w niej rozwiązań prawnych),
2. kiedy akt prawa miękkiego zmienia lub przynajmniej wpływa na dotychczasową praktykę w taki sposób by w dłuższym okresie doprowadzić do powstania nowego prawa zwyczajowego (np. art. 5 Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka zakazujący stosowania tortur jest dziś powszechnie uważany za wyraz bezwzględnie obowiązującej normy prawa zwyczajowego).

Przyjęcie aktów prawa miękkiego może mieć znaczenie w kwestii wykładni aktów prawnie wiążących (ang. hard law). Prawo miękkie może dostarczać wskazówek interpretacyjnych, wyjaśniać pojęcia oraz przedstawiać świeże spojrzenie na dotychczas obowiązujące normy.

Źródło:

<https://ms.gov.pl/pl/prawa-czlowieka/miekkie-prawo-miedzynarodowe/>

